

NOVA DOBA

plačano do
Študijska knjižica

dolž. iztis

Ljubljana

Stane letno 60 Din, mesečno 5 Din, za inozemstvo 240 Din.
Oglaš za m. višine stolpca 50 p. Reklame med tekstem 1 Din.
Posamezna številka stane 1 Din.

Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, pritličje. Telef. 65.
Upravništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, pritličje. Telef. 65.
Račun kr. poštnega čekovnega urada št. 10.666.

I. XII. 1918.

Velepomemben je ta dan za vso našo domovino: od Triglava do Dajrarskega jezera, od Subotice, od ogrskih južnih nižav do Skadra je ujedinen pod Karadjordjevo zvezdo ves troimenski narod Slovencev, Hrvatov in Srbov. Stoletne želje narodnih voditeljev so izpolnjene. Stoletja že je živele v naši književnosti misel o najbližji sorodnosti vseh narodov na slovanskem jugu. Posebno v XIX. stoletju, v dobi ilirizma, je splošno prevladala misel, da so vsi južni Slovani potomci Ilirov, ki so v prastari dobi živeli v naših krajih. To naziranje je vedno bolj in bolj pridobivalo tal v vedno večjem zblizjevanju na kulturnem polju, kjer se je rodila želja in težnja po ustanovitvi jednotne narodne in svobodne države. Koliko velikih in odličnih mož se je zavzemalo za to idejo, koliko mučenikov — zlasti za časa svetovne vojne — je ista misel rodila! Ohranjene so nam besede našega Oslobojitelja kralja Petra I. Velikega, ki jih govoril v Solunu dne 2. okt. 1917. »Na svoja stara leta imam kot kralj Srbije samo eno željo, ki bi jo hotel videti uresničeno, željo namreč, da vidim v zadnjih trenutkih svojega življenja ves naš narod, vse Srbe, Hrvate in Slovence osvobodene iz suženjstva in ujedinjene v eno močno in veliko državo, ki sem si jo zamišljal v svojih mladih letih in za katero sem se boril do pozne svoje starosti.« In kar je želel on, kar je sanjalo toliko in toliko rodoljubov, za kar je moralo zopet drugih toliko trpeti, vse te sanje in želje so bile izpolnjene 1. XII. 1918: Jugoslavija je bila ustvarjena, ko je padla njena največja ovira in nasprotnica — Avstro-Ogrska.

A že pred zaključkom svetovne vojne so se sporazumeli dne 20. julija 1917. na otoku Krfu glavni predstavitelji bivše kraljevine Srbije in zastopniki Jugoslovenskega odbora v Londonu ter so v svoji deklaraciji izdali 13 modernih in demokratskih principov, na katerih naj bodo zasnovana njihova enotna, svobodna, narodna in neodvisna država, kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev z dinastijo Karadjordjevičev na čelu. Njen

Dr. Alojz Kraigher:

„Školjka.“

Preko našega odra je v zadnjih etapah romalo takozvano »moderno« življenje kakor kaleidoskopične slike in to — bogmel — realistične slike. Komu se je hotelo to življenje v vsej njegovi dramatični učinkovitosti študirati in občutiti, je odnesel lahko mnogo s seboj, dasi so mu te »pridobitve« obležale brčkone kot težek tlak na duši. Kajti gol realizem brez pozitivizma je kakor spoznanje, ki naglo ruši, a le polagoma vstvarja. Tudi v »Školjki« je serija takih realističnih — prej bi rekel naturalističnih — slik, podanih celo pod povečalnim steklom, kjer defilirajo pred nami vrsta moralično prepalih značajev v vsej nagoti in nizkotnosti, in ne hote se spomnimo za hip narodnosti avtorja in miljeja drame s skeptso v misli: »Ali so to res naši ljudje in naši grehi?« A to je le navidez, ki nam jo za hip izvabi smelost konstrukcije dejanja — (pobeljeni grobovi so se farizejsko zadivili nad svojo snežno belino — da ali ne? — toda to je vprašanje posebne vrste. .) — kajti zlo je obče človeško in greh velik in nenasičen — tu in tam. Sicer vodi tudi s te blatne in opolske poti svetla steza navzgor, toda pogled

teritorij naj obsega vse kraje, kjer živi naš troimenski narod v kompaktni in neprekinjeni masi.

In prišel je polom osrednjih sil, njih popolno razsulo. Hrvatski sabor je sklenil dne 29. listopada 1918. z ozirom na popolno pravo samoodločbe narodov, da prekine vse državno-pravne vezi in odnose z Avstro-Ogrsko in proglasi na temelju narodnega jedinstva enotno samostojno narodno državo Slovencev, Hrvatov in Srbov. Ob istem času je prevzel Narodno Vijeće v Zagrebu, čegar predsednik je bil dr. Anton Korošec, vrhovno oblast nad vsem teritorijem bivše Avstro-Ogrske, koder prebivajo Jugoslovani. Njegova naloga je bila, da se sporazume z vladno kraljevine Srbov o vseh podrobnostih končnega ujedinenja. 9. novembra 1918. je bila sklenjena in podpisana v Ženevi takozvana ženevska deklaracija, ki je svodok popolnega ujedinenja, a 1. decembra 1918. pa je bilo isto svečano proizvedeno z izjavo Njeg. Vis. Regenta Aleksandra, da »v imenu Njeg. Vel. kralja Petra I., proglašajo ujedinenje Srbije z zemljami neodvisne države Slovencev, Hrvatov in Srbov v jedinstveno kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev«.

In zaplapolale so nove državne zastave širom naše domovine s solzami v očeh je objemal brat brata, urnebesno veselje se je razlegalo povsod, nepopisni so bili občutki, ki so se polastili v onih dneh pred 5. leti src vseh. In v tej sreči nismo bili dovolj pazljivi: sovražnik je prišel in nam s svojim perfidnim delom uničil velik del naših nad. Uropal nam je Primorje, odvel v sužnost nad pol milijona bratov in ni miroval prej, dokler nam ni odtujil tudi naših lastnih bratov na Koroškem. Ne bi bilo baš lepo, da bi ob obletnici ujedinenja opisovali vse zahrbtnosti in nečednosti, ki se jih je posluževal in se še poslužuje v našo škodo zločesti Italijan, na mestu pa je, da se tudi tega žalostnega dejstva vsaj spominjamo ob taki priliki. Zakaj, dokler ne zagrimo slehernjega Jugoslovana, ki še zdaj tiči pod tujim jarmom italijanskim ali nemškim, v mejah svoje svobodne domovine, bode naše ujedinenje še vedno nepopolno, še vedno

je preveč vprt v nečedno materijo nižine, da bi ga povzdignila misel na višjo smer v katero končno vendarle pojdeti srce in intelekt človeka. Kraigher nima onih čistih višin, kjer veje rezek zrak jasnosti in očiščenja in kjer doseže misel visok moraličen vzpon po pravkar doživelu ponižanju duševnosti in plemenitosti v človeku.

In vendar so tudi tu, v »Školjki«, bitja, ki z instinktom bolnika iščejo ozdravljenja od notranje nagnilosti, ki so se je nalezli s suženjskim malikovalstvom sebi in svojim nagonom. Tonin je tu, ki je blodil in capljal v svetovih moderne »jeunesse dorée«, dokler ni spoznal Pepine in z njo našel ljubezen — biser v školjki. Tudi Pepina išče vso svojo mladost bisera — duše, ali Tonin svoji ženi ni razodetje, njegova ljubezen in trpljenje gresta mimo nje. Njena dian je odprta in išče školjke, ne na odprtem morju, po mlakah in močvirjih tava nje noga in v breznadejni resignaciji s kaprico in trmo razvaja žene se oklepa mimoidočih — kadarkoli, da le bo instrument njeni zlobi in maščevalnosti za prevarano hrepenenje.

Razmerje med Toninom in Pepino je globoko tragično ker — mimoidočih je mnogo in Pepini ni za trivialne pojme o časti in poštenju. Tu je zdravnik Podboj, ki je tudi iskal in našel in se

ne bo odgovarjalo velikim intencijam velikega Kralja Petra I. in našim lastnim željam. Zato pa složno na delo za rešitev naših bratov, ki se bo le posrečila v močni enotni državi!

Vsakoletni spomin našega narodnega ujedinenja naj nam bo mogočno kladiivo vesti, ki naj od vsakega Jugoslovana neizprosno tirja odločen odgovor na vprašanja. Ali smo složni tako, da se krona in domovina lahko zanese na nas? Ali smo že edini tako, da se mora upogniti pred našo voljo vsaka tuja sila in oblast? — A. P. B.

Dr. Fr. Lipold:

Po oblastnem zboru Demokratske stranke.

Občni zbor oblastne organizacije JDS, ki se je vršil v nedeljo 25. tm., je bil iz vseh krajev, ki tvorijo mariborsko oblast, dobro obiskan. Med delegati, ki so jih poslali na občni zbor krajevne in srezke strankine organizacije, smo videli zastopane pridobitne sloje, delavce, uradnike in kmete. Občni zbor je pokazal, da ima Demokratska stranka pri nas zaslobo in da so dani predpogoji za njen krepak razvoj.

Občni zbor je pokazal, da Demokratska stranka dobro umeva posebne gospodarske razmere, ki vladajo v mariborski oblasti in da vodi točno račune o nacionalnih interesih, ki morajo biti v mariborski oblasti, ki v narodnem oziru še ni povsem izenačena in ki meji na nemško sosedo, vedno pred vsem upoštevani. Zlasti iz teh vidikov zahteva Demokratska stranka, da se čimprej uveljavi oblastna in srezka samouprava. V oblastnih skupščinah, ki bodo približno odgovarjale svoječasnim deželnim zborom, bo imelo ljudstvo priliko ščititi te posebne interese obmejne pokrajine in bo moglo dajati vzpodbudo iz svojih lastnih izkušenj za izboljšanje razmer v tej pokrajini. Oblastna skupščina bo pa mogla uplivati tudi na centralno zakonodajo, da bo ista v skladu z domačimi interesi. S sreskimi skupščinami se bodo zopet uživali okrajni zastopi, kojih delo mora biti koristno, če bo stvarno.

dosledno svoji dohtarsko-realistični a zdravi filozofiji pripravlja na novo, čisto življenje. Za Pepino je Podboj le epizoda, kakor je zanj epizoda tudi dr. Lubin, tip modernega don Juana, ki nosi v prsih mesto duše — zapisnik svojih ljubezenskih avantur, kjer hladnokrvno prišteva in odšteva. . .

Se-le v ljubezni do Maksa, ki jo očisti in plemeniti, najde Pepina vsebino in smisel svojemu življenju. Toninov brat je mlad študent v »Sturm und Drang« — če se more sploh govoriti z Goetheovskim »Sturm und Drang« pri Kraigherjevi literarni mladini, ki nedorasla prestopa brez prehoda v propalost in blaziranost. A grehi se maščujejo: Maksu, v katerem je zrla Pepina razodetje, božanstvo, je bratova žena tudi le — epizoda. In tu je globina tragedije, jedro dramatične kulminacije v »Školjki«. Z débaclom v duši, ki ji je zrušil najsvetejšo, se Pepina ne obstavlja podreti krov nad seboj — kaj je sedaj Pepini-ženi domačija? — in z nezadržim priznanjem greha uničiti moža, ki ji je bil edini veren in pošteno udan.

Pri torkovi predstavi smo imeli na našem oporu dva znana in ljuba gosta: ga. Šacičeva in go. Juvanovo. Ga. Šacičeva je podala v Pepini z vso svojo originalno artističnostjo sliko moderne žene, ljubeče in trpeče, velikomestno

Demokratska stranka se dobro zaveda, kako ogromnega gospodarskega pomena je za našo pokrajino razvoj industrije, trgovine in obrti ter prospeh našega kmetijstva. Zato je debata na strankinem zboru izzvenela v resolucijo, ki zahteva zaščito vseh tej panog našega narodnega gospodarstva, ne-le glede davčnih bremen, ampak zlasti tudi glede njih neoviranega svobodnega razvoja. Velike važnosti za naše narodno gospodarstvo so tudi dobre trgovinske pogodbe z drugimi državami. Da se te dosežejo, je potrebno, da jih ne sklepajo samo ljudje, ki ne poznajo posebnih interesov naše pokrajine, ki je zlasti pri pogajanjih z Avstrijo najbolj prizadeta, ampak da se pritegnejo k vsem pogajanjem tudi naši gospodarski strokovnjaki.

Demokratska stranka stoji slej ko prej na stališču, da je prevelika strankarska razcepljenost škodljiva. Po svojih programih in načelih sorodne stranke naj se združijo, da bodo varovale posebne interese naše domače pokrajine, ki bi nam morali biti naravno vsem pri srcu. Radi tega Demokratska stranka volitev v oblastne in srezke skupščine in tudi v občine ter trgovsko-obrtno zbornico, ki so predvsem gospodarska zastopstva, ne smatra za čisto politične. Na teh poljih sporazum ne more biti težko izvedljiv in bi mogel imeti tudi dalekosežnejši pomen.

Skušnja nas uči, da je razširjenje strankinih idej in poglobljenje strankinega programa v širokih vrstah mogoče le potom dobro urejene organizacije. Trdne krajevne organizacije bodo zasiguralo uspeh stranki, organizatorno delo stranke bo pa tudi najbolj učinkovit klic po sodelovanju sorodnih naprednih strank v korist napredka in procvita mariborske oblasti.

Politične vesti.

Novo oblastno načelstvo JDS v Mariboru. Poleg predsednika dr. Lipolda ter podpredsednikov Prekorška, Petovarja in Šošariča je bilo na zboru zaupnikov JDS dne 25. novembra izvoljeno sledeče načelstvo: Dr. Vekoslav Kukovec, min. n. r. in odvetnik; dr. Karel Koderman, odvetnik; Fr. Voglar, ravnatelj učiteljskega;

rafinirane, a v svoji mladostni pojavi vedno dražestne, neodoljive. Pepinina prijateljica Olga, dunajsko zabavana dobrovoljna Don-Juanka, je bila hvaležen objekt živemu temperamentu ge. Juvanove in njen živahen nastop in humor je prijetno oživil odobenem z njenim polnim, zvrzolečim smehom — dasi skoraj prepogostim. G. Pfeifer je podal Tonina v maski in igri zelo simpatično. G. Železniku se je pri Maksu dobro posrečila slika Studentovske mladosti s tragičnim tonom duševne razdvojenosti. Zanimiv in dobro zamišljen je bil dr. Podboj (g. Zorman), pri Lubinu pa so bile bistvene poteze uglajenega posvetništva in brezvestnega, animalnega donjuanstva nezadostno markirane. Tudi gđc. Pavlinčeva svoji Strelovki ni mogla dati pravega karakterja, za katero je bila v ostalem tudi premlada in preveč gibčna.

Priznati moramo tudi, da je tempo igre včasih zaostajal in da ni bilo naših gostov, ne bila bi uprizoritev drame niti polovico tako uspela, kakor je v resnici. Ali to zadnje je ipak faktum in tem razveseljivejše, ker beleži ta uspeh proizvod naše domače umetnosti, ki bi se je ne smelo preveč zapostavljati v prilog tujim dramskim avtorjem.

Ivan Kejžar, ravnatelj; Otmar Meglič, davč. nadupr. v p.; Ferdo Pinter, trgovec; Lojze Kovačič, post. nač.; I. Ašič, notar; dr. Leopold Boštjančič, odvetnik; dr. Avg. Reisman, odv. kand.; Ivan Kravos, sedl. mojster; Mirko Brolih, akademik; Vekoslav Spindler, novinar; Božidar Borko, novinar; Rudolf Ozim, novinar — vsi v Mariboru. Dr. Ernest Kalan, odv.; Fr. Mravljak, prof.; Ivan Rebek, ključ. mojster; Janko Lesničar, ravnatelj Zadr. zveze; Ivan Bizjak, kroj. mojster — vsi v Celju. Vinko Kukovec, stav. podj. in pos., Láva pri Celju; Jos. Repič, miz. moj., na Polzeli; Fr. Presečnik, notar na Vranskem; Vilko Kuček, pos. v Žalcu; Anton Koder, notar v M. Soboti; Štefan Podlessek, župan v Bodoncih; Fr. Golob, naduč. v Dol. Lendavi; Ant. Erjavce, dimn. moj. v Beltincih; Miroslav Marš, zalog. piva, Ljutomer; inž. Hauptman, gost. v Križevcih; Iv. Bunderl, pos. v Veržej; Karl Mavrič, naduč. v Gor. Radgoni; dr. Tone Gosak, odv. v Ptuj; Fr. Brezinšek, miz. pom. Podlebnik; Fr. Janušek, nadč., Breg; Joško Sagadin, miz. moj., Ptuj; dr. Milan Gorišek, odv. Sv. Lenart v S. g.; Karl Herzog, pos. sin, Ceršak; Ivan Robnik, naduč., Sv. Jurij ob Pesni; Jakob Zadravec, paromlinar, Središče; dr. Adam Ban, odv., Ormož; Janko Grivec, rav. posojilnice v Ormožu; Vinko Polak, pos., Ivanjkoč; dr. Anton Prus, odv., Konjice; Fr. Petelinšek, pos. in kolar, Oplotnica; Rud. Resner, žagar, Konjice; dr. Ferdo Pirnat, odv., Slov. Gradec; Peter Rihterič, živinozdravnik, Šostanj; Fr. Petrovec, rudar, Šostanj; Avg. Kolšek, notar, Marenberg; Peter Mravljak, pos., Vuhred; Gvidon Kaiser, trgovec, Dravograd; dr. Šandor Hrašovec, odv., Šmarje pri Jel.; Anton Malgaj, viničar, Zibika; Martin Ulčnik, pos., Sv. Peter pod S. G.; Mat. Goričar, pos., Mozirje; Fr. Podbrežnik, župan, Gornji Grad; Fr. Kocbek, naduč. v p., Gornji Grad; dr. Jože Pučnik, odv., Slov. Bistrica; Al. Sel, pos. v Zrkovcih; Mirko Gorišek, ravnatelj tovarne, Ruše; Fr. Klasinc, pos., Hotinjavas.

Iz seje demokratskega glavnega odbora. Na seji demokratskega glavnega odbora dne 29. nov. se je razpravljalo o stališču demokratske stranke napram vladi. Demokratska stranka skuša s svojo kritiko in s svojimi predlogi popraviti veliki in težki problem državne proračuna. Določilo se je tudi, da se vrši kongres demokratske omladine iz cele države dne 16. decembra v Beogradu. Predlagana je bila tudi interpelacija na ministrskega predsednika Pašića radi 800.000 zlatih rubljev, ki jih je prejel iz Rusije za pomoč srbskemu narodu, pa jih ni razdelil. Glavni odbor se je bavil tudi z vprašanjem glede kongresa stranke.

V narodni skupščini so tudi trgovci potrebni. Pred komisijo, ki se je posvetovala o potrebi povečanja tiskanja bankovcev, je finančni minister Stojadinović med drugim primerjal tudi količino, ki je v prometu na glavo prebivalstva na Češkoslovaškem in pri nas ter je navedel, da ima na Češkoslovaškem približno 20 odstotkov več č. sl. kron na glavo kot pri nas di-

narjev, to pa radi tega, ker je Češkoslovaška — industrijska — naša pa agrarna država. Če bi bil le en praktičen trgovec v tej komisiji, bi bil vzel svinčnik v roke in bi bil zračunal, da ima Češkoslovaška radi tega na glavo ne samo 20 odstotkov, temveč 150 odstotkov več (kakor stoji kurs v razmerju z našim dinarjem). Drastičen in vsakemu lajku razumljiv primer bi bil, ako bi kdo trdil, da je treba v Ameriki ravno toliko dolarjev na glavo kot pa v Nemčiji mark. Dalje bi vzel v poštev sledeče: Državni budžet znaša letno okoli 11 milijard, novčanice je v prometu okoli 6 milijard — posledica tega je, da je cela vrsta novčanic najmanj četrtino leta v državnih blagajnah za državne potrebe. Industrija in trgovina, kateri nosita največja bremena za državo, morata s to svoto zaslužiti 100 odstotkov na leto — samo za državne potrebe, koliko pa za lastne potrebe. Tu ne pomagajo nič vsi teoretični dokazi, s praktično-trgovskega stališča je premalo novčanic. Poglejmo si posledice, Industrija že omagaže s svojo kapaciteto, nastala bo brezposelnost in država bo morala brezposelne ljudi podpirati.

Vlada v zadregi. V petek se se stane zopet naša narodna skupščina. Vlada nima za razpravo ničesar pripravljenega. Budžeta ne bodo spravili najbrže do konca leta pod streho in se bo morala zadovoljiti z dvanaestimi, ali pa ponuditi opoziciji gotove koncesije. Opozicijski blok bo nastopil s svojo posebno taktiko.

V Nemčiji vedno večje zmede. V Nemčiji se vlada nikakor ne more konstituirati, poslanec centuma Stegerwald je tudi vrnil svoj mandat državnemu predsedniku. Sedaj je dobil dr. Marx, voditelj centuma, nalog, da sestavi vlado. Poskušal bo, ako se mu posreči, sestaviti kabinet meščanske sredine. Komunistični nemiri se opazajo v vseh delih države. Od 1. decembra stane en hleb kruha bilijon mark. Železnice ne morejo več plačevati, na milijone delavcev je brezposelnih.

Celjske novice.

Mestni magistrat celjski poziva vse hišne posetitelje in prebivalce, da o priliki proslave narodnega praznika okraši hiše in stanovanja z narodnimi in državnimi zastavami.

Prihodnja številka »Nove Dobe« izide radi praznika v sredo 5. tm. ob navadnem času.

Sokolsko društvo v Celju poziva vse člane in članice ter naraščaj, da se udeležijo proslave narodnega praznika v soboto, dne 1. decembra tl. ob 11. uri v veliki dvorani Narodnega doma. Pridite v civilni obleki s sokolskimi znaki.

Pozor pevcil! Pevci, ki sodelujejo pri proslavi narodnega praznika se zbirajo v veliki dvorani v prostoru pod galerijo v Narodnem domu. Pridite polnoštevilno. Celjsko pevsko društvo.

Jugoslovani! Udeležite se proslave narodnega ujedinenja jutri ob

11. uri dopoldne v Narodnem domu. Manifestirajmo za narodno jedinstvo.

Sokolske plesne vaje se določijo za nedelje in praznike ob 5. uri pop. naprej, počenši z 2. decembrom.

Celjska zaščita dece in mladine je preložila svojo odborovo sejo na torek, dne 4. decembra ob 15. uri. Vrši se v zbornici mestne osnovne šole.

Osebnost. G. profesor Holeček je na lastno prošnjo premeščen iz tukajšnje gimnazije na gimnazijo v Kruševac, kamor odide že prihodnje dni. Z g. profesorjem Holečkom izgubi celjska gimnazija odličnega strokovnjaka, mladina dobrega učitelja. Želimo mu na novem mestu med bratskim srbskim narodom najlepših uspehov!

Andrejev sejm v Celju, ki se je vršil kakor vsako leto v pete 30. tm., je bil vsled vremenskih nezgod, bolj slabo obiskan.

Priznanje šolniku. Višji šolski svet je izrekel na predlog mestnega šolskega sveta celjskega g. Benu Serajniku, ravnatelju deške meščanske šole v Celju, priznanje in zahvalo za marljivo in uspešno delovanje v prid in razvoj zavoda.

Celje pozdravlja nestorja slovenskih pesnikov. V sredo se je zbralo mnogostevilno občinstvo na kolodvoru, da vzame slovo od enega največjih sinov slovenskega naroda. Zastopniki vseh oblasti in korporacij, Sokol z zastavo, šolska mladina s svojim učiteljskim zborom so bili navzoči, da se poslova od moža, ki je bil nam vsem vzor in ljubezni do osvobodene domovine. V imenu celjskega mesta in prebivalstva je govoril g. župan dr. Juro Hrašovec sledeče: »Poslavljamo se od Josipa Stritarja, pesnika Borisa Mirana. V visoki starosti 87 let zatisnil je svoje trudne oči mož, delaven in svetovno izobražen, skromen in ponižen, ki sta mu bila sreča in napredek domovine vedno nad vse, daleč nad lastno, ne vselej sijajno usodo. Pred več ko 60 leti šel je iz domovine, a tudi v tujini ostal je vedno naš. Ni minilo leto, odkar ga je slovesno sprejela domovina in mu po večletnem gmotnem trpljenju in gladovanju priredila v Rogoški Slatini prijeten dom, žal, da izmučene telesne in duševne sile mu niso dopuščale daljšega bivanja tam. Vzor pisatelja je že pred več ko 50 leti takratni in poznejši generaciji pisateljev in pesnikov kazal nova pota, po katerih naj hodi leposlovna umetnost, bil je mojster jezika, ki je s krasno besedo združil najlepše misli, mož resnice in bratoljubja. Ustanovil je Dunajski Zvon, ki je potem prehajal v Ljubljanski Zvon. Močno in ubrano zvonil je Zvon; seznanil nas je v njem z zrelimi plodovi svojega velikega duha, ž njim je vabil vse one, ki so čutili v sebi poklic, da stopijo v čisto svetišče umetnosti. Vse te može zbiral je okrog sebe; bil jim je strog, a dobrohoten in pravičen učitelj, voditelj, kritik. Deloval je vsestransko; pisal je za učenjake, za odraslo občinstvo, tudi za mladino. Kdo izmed mladine ne pozna njegovih »Lešnikov«, »Jagod«, »Zimskih ve-

čerov«? Slovenski narod tako rad slavi svoje velike može, bodisi duševne velikane, bodisi junake na bojnem polju. Med največje in najboljše štejemo po pravici pokojnega pesnika Josipa Stritarja. Narod slovenski, sprejmi in spremi vrednega svojega sina na njegovi zadnji poti; v zemlji slovenski, ki jo je tako nesebično ljubil, naj mirno počiva veliki mož! Slava mu!« S solzami v očeh je sledilo navzoče občinstvo krasnim besedam gospoda župana in se poslovilo od Josipa Stritarja — našega vzor-moža. Občina je poklonila velikemu pesniku venec s slovensko trobnjico in z napisom: »Josipu Stritarju mestna občina Celje.«

Proslava 1. decembra. Proslavo ujedinenja priredi v soboto Organizacija jugosl. nacionalistov v Celju. Dopoldne ob 11. uri se vrši oficijelna proslava v veliki dvorani Narodnega doma z nagovori in petjem (poje Celjsko pevsko društvo). K proslavi so vabljeni tudi zastopniki oblasti in narodnih društev. Za večerno prireditev je izbran bogat spored. Uprizorita se dve alegoriji (Ujedinenje, Naprej zastava Slave), delo g. Benčana. Gregorčičevo »Soči« deklamira gđc. Anica Černež. Dramatsko društvo uprizori dram. vizijo: Jugana vile, najmlajša enodejanka. (Režijo vodi in igra obenem g. Železnik.) Poje pevsko društvo »Komšija« in igra polnoštevilna Železničarska godba. Zabavni del prireditve je zelo zanimiv. (Šaljiva pošta, srečolov, ples.) Posebno lepo okrašena bo velika dvorana kakor tudi ostali prostori. Dekoracije, katere so izvršili akcijonaši sami, bodo gotovo vzbudile pozornost in občudovanje med občinstvom. Jugoslovani, udeležite se dopoldanske in večerne prireditve polnoštevilno.

Koncert »Svobode«, pevski odsek v Mariboru. Slavno občinstvo se tem potom opozarja na koncert, ki ga priredi v soboto, dne 8. dec. v veliki dvorani Narodnega doma gori navedeno pevsko društvo. Nakaznice za zagubljanje sedežev v predprodaji po 20, 15 in 10 dinarjev se dobijo v Korenovi pekarni, Gosposka ulica 3. Vse prijatelje petja in kulture opozarjamo, da se udeležijo tega koncerta. Omenjeno pevsko društvo je eno najboljših delavskih pevskih društev. Pod vodstvom g. prof. Hladky-a je doseglo ono visino, da lahko tekmuje skoro z vsakim pevskim društvom. Vsled tega naj nikdo ne manjka pri koncertu.

Razstava slik. V petek, dne 30. tm. otvori v Strossmayerjevi ulici, to je v hiši g. Gradta, razstavo slik gospodične Doroteje Hauser, Ona živi, v kolikor ni na študijskem potovanju v inozemstvu, v Vojniku, kjer so že njeni pradedje živeli. Študije je dovršila v Monakovem, Gradcu in Draždanih pri najznamenitejšem profesorju. Leta 1921. imeja je gđc. Hauser razstavo v Zagrebu, takrat je prinesel »Zabavnik« dolgo kritiko o tej razstavi pod naslovom »Črna umjetnost«, to so škarjerezi — silhete, kritika se zelo pohvalno izraža ter pravi, da je gđc. Hauser v umetnosti škarjerezov na višini, ter »da kod nje treba da ostane.« Pravi, da so njene silhete tako krasne,

ALPHONSE DAUDET:

Starca.

»Pismo, oče Azam?«

»Da, gospod, iz Pariza.«

Ponosen je bil, ta dobri oče Azam, da pride iz Pariza... Jaz ne. Pravilo mi je na tihem, da mi bo to pariško pismo iz ulice Jean-Jaques, ki je prišlo tako nenadoma in tako zgodaj zjutraj, v zelo cel dan. Nisem se zmotil:

»Napravi mi uslugo, dragi prijatelj. Zapri mlin za ta dan in odpravi se takoj v Eyguières... Eyguières je veliko selo, tri ali štiri milje oddaljeno od tebe — sprehod. Ko prideš tja, vprašaj, kje je sirotišnica. Prva hiša za sirotišnico je nizka, s sivimi okni, zadaj ima mal vrt. Vstopi, trkati ni treba — vrata so vedno odprta — in ko vstopiš, zakliči: »Dober dan, dobri ljudje! Jaz sem Mauricev prijatelj.« Tedaj boš videl dva mala stara, rečem ti stara, prastara, ki ti bota položila iz svojih foteljev roke v pozdrav. Objemi jih v mojem imenu s celim srcem, kot bi bila tvoja. Potem boste govorili, pripovedovala ti bosta o meni, nič drugega, kot o meni; pravila ti bosta tisoč norčavosti, ki jih boš poslušal brez smeha. Se ne boš smejal, kaj? To sta moj stari oče in stara mati, bitji, ki me

ljubita celo življenje in ki me nista videla že deset let... Dolgo časa, deset let! Toda, kaj hočeš? Pariz me drži; ona dva sta stara... tako stara, da če me prideja obiskat, se na ulici izgubita. K sreči si ti spodaj, moj dragi mlinar in ko te bosta stara dva objela, bosta mislila, da objemata mene. Tolkokrat sem že njima pravil o najinem prijateljstvu, ki...

Vrag vzemi prijateljstvo! Ravno to jutro je nastopilo čudovito vreme, ki pa ni bilo nič kaj primerno za tak izlet; pihal je mistral in solnce je žgalo. Poiskal sem si že zavetišče med dvema skalama, ko je prišlo to vražje pismo; mislil sem, da bom ostal tam ves božji dan, užival kot martinček svetlobo dneva in poslušal šumenje borov... Končno kaj sem hotel? Godrnjaje sem zaklenil mlin, položil ključ v luknjo pod pragom in se s palico in pipo podal na pot.

Prišel sem v Eyguières okoli druge ure. Vas je bila zapuščena, ljudje so delali na polju. Na prašnih obcestnih brestih so prepevali črički kot sredi planjave Crau. Pred županstvom se je solnčil osel, nad cerkvem vodnjakom so krožili golobi; toda ni bilo žive duše, ki bi mi pokazala sirotišnico. K sreči sem zapazil na nekem pragu čarovnico,

ki je predla. Povedal sem ji, kaj da iščem; tako je bila ta čarovnica mogočna, da ji ni bilo treba drugega kot dvigniti preslico: sirotišnica se je pojavila pred menoj, kot bi jo starka pričarala... Bila je to visoka, neprijazna stavba: nad gotskimi vrati se je ponosno razpenjal star križ iz rdečega apnenca, obdan z latinskimi napisom. Poleg sirotišnice sem zagledal hišico. Siva okna, zadaj vrt; takoj sem jo spoznal in vstopil. — Celo življenje se bom spominjal dolgega hodnika, v katerem je bilo hladno in tiho, rožnatega zidu in malega vrta, ki je ves trepetal v solnčnih žarkih, kot se je videlo skozi svetle zavese na vratih. Zdelo se mi je, da sem prišel v hišo kakega uradnika iz dobe, ko je živel Sedaine. Na koncu veže, na levi strani sem slišal skozi polodprta vrata tik-tak velike stenske ure in otročji glas, ki je čital vsak zlog posebe: Te—daj—je—sve—ti—i—re—nej—za—klj—cal—Jaz—sem—pše—ni—ca—Go—spo—do—va—mo—ra—jo—me—zdro—bi—ti—zob—je—teh—ži—va—li— — — — — Približal sem se natiho vratom in pogledal...

V mirni, polumračni sobici je spal na fotelju starček rdečih lic, z zaprtimi ustmi, roke držeč na kolenih. Pri no-

gah mu je sedela modro oblečena deklica — imeja je veliko, modro ogrinjalo in na glavi belo ruto, obleka, ki so jo nosile sirote —; čitala je iz življenja svetega Ireneja iz knjige, večje kot je bila sama. To občudovanja vredno čitanje je vplivalo na vso hišo: starček je spal v fotelju, kanarčki v kletki na oknu, muhe na stropu. Velika ura je udarjala tik, tak, tik, tak. Vse je bilo mirno, samo velik pram svetlobe, ki je padel skozi priprta polokna, polu živahnih isker, ki so plesale mikroskopsko majhne plesje, se je premikal po sobi. Sredi tišine je otrok nadaljeval z resnim glasom: Ne—na—do—ma — sta — se — dva — leva — vrgla — na — nje — ga — in — ga — po — žr — la. V tem trenutku sem vstopil... Leva svetega Jerneja sta se zagnala po sobi in bi ne povzročila nikakega strahu, če bi se jaz ne prikazal na vratih. Kot v gledališču! Mala je zakričala, velika knjiga ji je padla iz rok, muhe in kanarčki so se prebudili, ura je začela biti, starček se je prestrašeno dvignil, še celo mene je zmedlo; obstal sem na pragu in znklical: »Dober dan, dobri ljudje! Jaz sem Mauricev prijatelj.«

(Dalje prih.)

a se razmeroma prav malo razlikujejo od silhuet prešlih stoletij. Razni silhueti razstavljajo: oljnathe slike, tihožitja, ortretne risbe, portretne (radierung) miniature na slonovo kost ter silhuetne na zlato. Njena zadnja razstava je bila leta 1922 v Rotterdamu, v treh največjih listih so bile jako lepe kritike o tej razstavi, ena se posebno pohvalno izreka o slikah z oljnato barvo; ter pravi, da niso samo portreti dobro zadeti, temveč da je tudi tehnika teh slik izborna. — Umetnica razstavi prvič v Celju, in to predno odhaja zopet v inozemstvo. Čas za razstavo je jako ugoden, kajti marsikdo bo mogoče našel kakšno prav lepo božično darilo za svojce. Vstopnina prosta. Kdor kaj prispeva, naj da v tam pripravljeno puščico za božičnico za revne otroke.

Strahovića povodenj v Celju. Tretjič v tem letu je nastopila za Celje in bližnjo celjsko kotlino katastrofa silovite poplave, ki je dosegla tokrat višek, kakor že od leta 1901. nikoli. Ogromne snežne plasti, izredno mehko južno vreme, vmes pa deževni nalivi zadnjih dni so povzročili v Celju tako strahovito hiter porast Savinje in vseh njenih pritokov Voglajne, Hudinje, Sušnice, Koprivnice, da je bilo mesto Celje en sam otoček sredi jezera vode, ki je preplavila državno cesto in vdrla v nižje ležeče hiše ob periferiji mesta in napolnila skladišča in kleti v mestu samem. Že četrtek popoldan je postal kritičen vsled vednega naraščanja vode in vedno novih nalivov, ki so se v večernih urah še stopnjevali, tako da je voda dosegla svoj višek v prvih jutranjih popolnočnih urah od četrta na petek. Pod vodo je bil cel mestni park, kapačinski most, čegar poplavlja se bližajo svojem koncu, je bil komaj meter nad vodo. Voda je v delu mesta ob Ljubljanski cesti preplavila isto do Skobernetu in segala v Benjamin Ipavčovo ulico, ob Vrazovem trgu zgornji del Benjamin Ipavčeve ceste, od parnega kopališča dalje mimo državne bolnice proti Lavi je bil ves pod vodo, ki je v deročih strugah drla preko celega kompleksa bolnice proti novim zgradbam vil in osnovni šoli. Preko ceste pod viaduktom pri Rebeušeku je prevažal splav na cesto, ki vodi proti Teharjem. Ves svet na desno pod Sv. Jožefom proti vzhodu Starega gradu je bil pod vodo. Poplavljen je bil ves mestni okoliš, ki je eno samo nepregledno jezero, le tuintam so štrlele iz vode višje ležeče steze. Proti jutru se je zjasnilo nebo in voda je začela prav počasi padati, bila pa je še v petek tako visoka, da se v gimnaziji ni mogel vršiti pouk, ker je bil dostop do gimnazije še pod vodo. Strahoto naraščanja vode je stopnjevala še naravnost medlo-slabi ulični razsvetljava, ki se je občutila baš v onih delih mesta, kjer je udarala voda v mestne ulice. Četrtek in noč od četrta na petek je bil strahovit memento Savinje našemu mestu in težka obtožba oblasti, ki še vedno odlašajo z regulacijo Savinje. Dokler Savinja ni regulirana, je vse prizadevanje mestne občine za reguliranje pritokov Savinje pri Celju zamanj, to je v polni meri zopet eklatantno pokazala ta povodenj. V petek popoldan je nastopilo lepo solnčno vreme, voda se po malem odmika iz skrajnih pozicij, ki jih je zasedla ponoči, prebivalstvo pa s strahom in žalostjo misli na škodo, ki jo je utrpelo. Naloga mestne in okoliške občine in celega okoliša je, da zopet in zopet prosi in zahteva od poklicane oblasti, da ne odlašajo z deli za regulacijo Savinje, sicer lahko doživimo katastrofo, ki je nedogledna. Neusmiljena sila narava nam je dala že dovolj opominov.

Celje brez telefona. Od dneva, ko je zapadel sneg, so utihnili pri nas v Celju po pisarnah, uradih in poslovnih komptuarjih telefonski pogovori. Za živce je takle odmor in počitek nemara celo prijeten in koristen. Vendar pa je svet in življenje danes že tako zgrajeno, da mora biti to, kar ni vsikdar prijetno in koristno, ker je pač nujno potrebno v današnjem času. Telefonski abonenti v Celju se obupno vprašujejo, kako dolgo naj še trajajo te telefonske počitnice. Zares nečuvno je, da ne pridemo v Celju nikdar iz teh telefonskih kalamitet in da traja vsako popravilo in upostavitve v prejšnji obupno slab stan telefona pri nas kar v neskončnost. Prosimo in zahtevamo v interesu prometa in normalnega gospodarskega živ-

ljenja nujne pomoči, sicer se v Celju pač ne izplača, da plačujemo visoke telefonske pristojbine, ako telefon nikdar prav ne funkcijonira, povrh pa si še vsak trenutek vzame tako dolge dopuste.

Ljudsko vseučilišče v Celju. V ponedeljek, dne 3. decembra tl. bo predaval gimn. prof. g. dr. Nikolaj Omersa »o reformi srednje šole na Češkem«. Ker bo ta preosnova srednjih šol izvršena prej ali slej tudi v Jugoslaviji, se pričakuje za to aktualno razpravo polnoštevilne udeležbe zlasti iz vrst celjskega učiteljstva vseh kategorij.

Odbor planinskega društva podružnica v Celju je razstavil pri trvdki Goriciar in Leskošek v Celju 4 podobe stisnjenih planinskih cvetk, ki so radi svojih pestrih naravnih barv vzbudile pozornost. Cvetlice so prepletkane z lakom, da barve ne obledijo. Ker je izklopilo namenjeno za zgradbo nove planinske koče v Logarski dolini, je upati, da najdejo ljubiteljev. Ista se bo začela graditi v spomladi 1924. Pomoč do 15. decembra tl. Pomagajte h zgradbi te potrebne koče v naši lepi Logarski dolini!

Prva carinska konferenca se je vršila dne 28. nov. 1923. v mali dvorani Narodnega doma v Celju ob precejšnji udeležbi interesentov. Upravnik carinarnice otvoril konferenco, pozdravi navzoče in prečita tozadevno uredbo Gen. Dir. carin glede namena in pravil konference. Prvi se oglasi k besedi g. R. Stermecki, ki izraža zadovoljstvo gosp. krogov nad ustvaritvijo car. konferenc, na katerih jim bo dana možnost stopiti v neposredni stik s carinsko upravo in predložiti svoje želje. Glede njegovih predlogov carinskega posrednika g. Zvonimira Mühlsteina in poteka cele konference sledi natančnejše poročilo.

Vojaškemu naboru se niso odzvali sledeči fantje iz celjskega okraja: Berdnik Lovro, Zavodnik, Jager Franc, Gaberje, Stagar Friderik, Gaberje in Skaberne Bogomir iz Celja.

Kino Gaberje. Petek 30. XI., sobota 1. in nedelja 2. XII. III. epoha, ponedeljek 3., torek 4. in sredo 5. XII. IV. epoha. »Zakon Prerije«

DopisL

Žalec. (Narodna slavnost). Osrednji odbor Jugoslovanske Maticе v Ljubljani kliče svoje podružnice na pomoč proti zatiralcem našega jezika zaslužnih bratov »tam preko« v dolini solzne Soče, na brdih tužne Istre. Takozvana dvatisočletna kulturna Italija nam hoče ubiti v Julijski Benečiji in sploh na vsem začasno zasedenem ozemlju slovenski življenj; ubiti nam hoče objestni Lah slovensko šolstvo ter poteptati najprimitivnejše pravice — narodno svobodo. Tem našim v Evropi najbolj ogroženim bratom hočemo priskočiti tudi mi Žalčani in okoličani na pomoč s prireditvijo v korist JSM na praznik, dne 8. grudnia 1923 v d'orani g. Fran Robleka v Žalcu — z veliko narodno slavnostjo z obširnimi vzporedom. V ta namen se je konstituiral slavnostni odbor pod vodstvom podružničnega predsednika g. A. Petrička, ki že pridno deluje, da bo moralni in gmotni uspeh tim izdatnejši. V odboru so zastopani rodoljubi in rodoljubkinje iz vseh domačih strank, ker si je vsak dober Slovenec in zavedna Slovenka svesta dela, ki ga vrši v najplemenitejši namen. Svoje sodelovanje so obljubili diletantje iz Litije, ki uprizorijo na naši slavnosti pod vodstvom režiserke gđ. Ivane Borštnar enodejansko burko »Jesensko solnce«, krasno delo francoskega izvor. Žalski diletantje Dram. društva uprizorijo enodejansko »Medved«, veseloigro Čehova. Mešani in moški zbor Dramat. društva v Žalcu pripravlja pod vodstvom g. R. Vrečer-ja zanimiv koncertni vzpored, ki bo vseboval narodne kakor tudi moderne umetne pesmi priznanih skladateljev. Naše dame pa tekmujejo v izvrševanju svojih del in prav, da bo slavno občinstvo v njih sotorih tim zadovoljnejše. Pri slavnosti svira ciganska godba. — Vstopnina 5 Din za osebo. Začetek ob 4. (16.) uri popoldne. Slavnostni odbor se nada, da bo našla prireditvev prepotrebno razumevanje ter odzivajoč odmev v najširših plasteh našega naroda v prospeh onim rodoljubnim bratom in sestram, ki ječe v robstvu požrešnega Lahona. Vsakega zavednega Slovana dolžnost je, da pride na žalsko narodno slavnost. Stojmo na braniku za

obstoje narodnih svetinj naših mučenikov bratov in sester. In ko nas nekda pokliče kralj, pa zaorimo s pesni-dkom, ki je dejal: »V pesti sila, v srcu domovina!«

Nemškutarstvo v Savinjski dolini. K našemu uvodniku v štev. 134 »Nove Dobe« z dne 24. tm. smo prejeli od Rudarske uprave v Velenju sledeči dopis, ki ga v naslednjem priobčujemo: Direkcija državnega premogovnika v Velenju dobavlja premog točno in vestno po navodilih, prejetih od Rudarskega Odseka Ministrstva za gozde in rudnike v Sarajevu, vsakomur, ki ga pri njej naroča, držeč se pri tem strogo trgovskih principov. S tem čuva uprava kar najbolj interese podjetja in države, koje last je premogovnik. Iz teh vidikov se pri znani kakovosti Velenjskega premoga ne more gledati na narodnost naročevalca, nego je za razpečavanje merodajen le gospodarski procvit obrata. Zato se bo moral tudi v bodoče dobavljati premog vsakomur, kdor ga bo naročil oziroma razpečeval, pri čemur se ne bo dajala nikomur prednost v škodo drugega. K predzadnjem odstavku cit. članka se omenja, da Velenjski premogovnik ni pasiven, čegar pa se more obvarovati samo pri čim večji množini razpečanega premoga. Zato se bo pomoč, katero obljublja člankar v zadnjem odstavku uvodnika izkazala v prid obratu le pri čim večji množini mesečno naročenega oziroma razpečanega premoga. — Direkcija državnega premogovnika Velenje.

Iz Slovegradca nam poročajo, da se vrši na narodni praznik dne 1. decembra tl. ob pol 8. uri zvečer v prostorih hotela »Goli« v Slovegradcu prireditvev v prid božičnice za revno šolsko mladino na obmejnih šolah marenberškega sodnega okraja. Vspored: 1. Koncert, posamezne točke izvajata pevsko društvo in salonski orkester v Slovegradcu. 2. Srečolov. 3. Prosta zabava in ples. Zanimanje za to prireditvev je veliko ter utegne tudi njen uspeh postati sijajen.

Sokolstvo in proslava 1. decembra.

Dne 1. decembra slavimo petletnico ujedinjenja in petletnico samostojne države. Na ta dan se bo naša javnost spominjala preteklih let, ki smo jih preživeli v svoji lastni državi kot svobodni narod. Sodba o tem petletnem državnem življenju se bo glasila po tem, kako so bili izpolnjeni oziroma niso bili izpolnjeni naši upi, ki smo jih stavili v našo državo. Nekateri se bodo z zadovoljstvom spominjali na to, kar je bilo storjenega, drugi bodo z nejevoljo sodili o naših delih. In drugače niti biti ne more. Oni, ki ljubijo svoj narod, so prepričani o tem, da se ne da svoboda demokratičnega naroda vzdržati brez dela in žrtev in zaradi tega se z zadovoljstvom in s ponosom ozirajo na uspehe svojega dela in ni jim žal žrtev, ki so jih v to svrlo doprinesli, dasi so bili dostikrat k delu za svojo državo prisiljeni in dasi so večkrat klecali pod težo dolžnosti. Dobro znajo, da delajo vse to, da zagotovijo svojo svobodo, svojo demokratično državo, ki nam daje vse pogoje za narodni razvoj.

Za one, katerih notranjost je napolnjena z nezadovoljnostjo, je bilo vse izvršeno slabo, malenkostno in nič vredno, ker se niso izvršile vse njihove želje. Ti naravno ne naredijo nobene stvari prostovoljno za državo, ne doprinašajo državi nobenih žrtev in vedno in vedno od države le zahtevajo. Ti ne bodo tudi nikdar zadovoljni, zakaj naša svoboda, naša država in naša demokratična ureditev države jim je velika ovira za njihove nakane. Pet let — dosti dolga doba v življenju posameznika, toda majhna v življenju naroda, in vendar zadostuje, da zamore narod, ki ima dovolj naravnih moči, izvršiti v tej dobi s svojim delom in z izpolnjevanjem svojih dolžnosti velika dela, ki mu zagotavljajo urejeno državno življenje, ali — nima li dovolj teh naravnih moči, da bi privedel svojo državo do razpada.

Naš narod more po petih letih ugotoviti, da je imel dovolj naravnih moči, ki so znale vzbuditi uspešno delo in skrajno požrtvovalnost za državo in more ugotoviti, da je vzlic vsem prevratnim in nezadovoljnim elementom bodisi doma ali v tujini vzdržal red in svobodo v državi.

Naravna sila našega naroda je tako velika, da je zamogla odbiti vse napade naših sovražnikov in uničiti njihova zahrbtna stremiljenja. S ponosom moramo povdariti, da je sokolstvo v tem oziru največ žrtvovalo in da je s svojo požrtvovalnostjo in ljubeznijo do države mnogo pripomoglo k konsolidaciji razmer v naši državi. Spomini na žalostne dobe našega suženjstva, katere smo morali preživeti v preteklih dobah, nas silijo in ženejo k neumornemu delu za svobodo naše države, zakaj živimo v prepričanju, da le z neumornim, požrtvovalnim delom dosežemo moč našega naroda. Svoji državi in svojemu narodu ostane sokolstvo zvesto proti vsem in ako treba tudi proti notranjim sovražnikom.

Sokolstvo je dobilo točna navodila za proslavo tega dne. Potrebno je, da jih vsako društvo, tudi v zadnji gorski vasi izvede.

Narodno gospodarstvo.

H M E L J.

XXXIV. poročilo Hmeljarskega društva o hmeljski kupčiji v obč. Žatec Č. S. R. 24. 11. 1923. Po nekaterih milih dnevih je zopet oživel povprašanje po hmelju tu na trgu, kakor tudi na kmetih. Nekaj 100 bal hmelja srednje in dobro srednje kakovosti se je že prodalo po 3300—3400 č. K. za 50 kg., pozneje se je cena dvignila do 3500 č. K. Za najlepše blago se je zahtevalo do 3600 č. K.; vendar ni prišlo do kupčije. Cene so se torej od minulega tedna dvignile za obilo 50 č. K. Nekaj zanimanja je bilo tudi za lanski hmelj, katerega so plačevali od 2700 — 2800 č. K. za 50 kg. Konečno razpoloženje in cene zelo čvrste; upati je, da se bodo cene še dvignile. Savez hmelj. društev.

Sadjarstvo. Spisal Ivan Belle, kmet. svetnik in ravnatelj državne kmet. šole v Št. Jurju ob Juž. žel. V tekstu je 147 slik, v prilogi 18. Natisnila in založila Učiteljska tiskarna v Ljubljani. Cena trdo vezani knjigi 85 Din. Strani 430. Pisatelj sam pravi glede knjige v uvodu: Po kruti vojni mora nastopiti doba najživahnejšega gospodarskega dela. Naše posebno ugodno podnebje naravnost izziva za sadjarstvo. V svoji petindvajsetletni praksi sem mnogo potoval, opazoval, primerjal in prevdarjal. Spoznal sem domače pa tudi inozemsko sadjarstvo temeljito. Priznati pa moram, da sem našel drugod, kjer so naravne razmere manj ugodne, povprečno več in lepših uspehov nego pri nas. Natančno spoznavanje različnih pogojev, načinov, tvarin, sodelujočih moči, koristnih in škodljivih vplivov itd. so za uspešno sadjarstvo važni pogoji. Izkustvena vrtnarska vodila so bila prej starim vrtnarjem ali sadjarjem edino vodilo. Danes pa imamo že druge pripomočke. V tej knjigi podam najvažnejše v tem oziru. — Knjiga sestoji iz šest delov, katerih prvi del govori o koristi in pogojih sadjarstva, smereh in pogojih za uspešno sadjarstvo; drugi del obsega drevesničarstvo; tretji napravo in oskrbovanje nasadov, četrti oskrbovanje drevja, kako branimmo sadno drevje raznih boleznih, škodljivcev in drugih neugodnih vplivov, peti del o vrstah ali sortah sadnih plemen in šesti del o porabi sadja. — Pravi okras knjigi je 165 slik, ki so vse naravni posnetki. Toplo priporočamo vsem vrtnarjem, sadjarjem, gospodarjem.

Preizkusi z umetnimi gnojili. V tekočem letu je Kmetijska družba priredila med poljedelci v Sloveniji veliko število preizkusov gnojenja z umetnimi gnojili in sicer k pšenici in rži, ječmenu in ovesu, koruzi, krompirju na travnikih, slednjič k ajdi. Umetna gnojila za te preizkuse je družba razdelila brezplačno, za to se pa kmetovalci morali zavezati, da bodo svoja opazovanja beležili, pridroke (zrno in slamo, seno in otavo) natančno stehali in o vsem tem nadrobno poročali družbi. Ker pa do zdaj še mnogo kmetovalcev tega ni storilo, se tem potem pozivljejo, da nemudoma dopošljejo družbi poročila o svojih opazovanjih in doseženih uspehih gnojenja.

Kmetijski pouk po deželi: na Štajerskem in Prekmurju: Oddelek za kmetijstvo priredi v prvi polovici meseca decembra sledeča predavanja: V soboto, dne 8. XII. 1. Črna pri Prevaljah, predpoldne, o čebelarstvu, Okorn,

2. Podpeca, popoldne, o čebelarstvu, Okorn. V nedeljo, dne 9. XII. 1. Polana v Prekmurju, o kmetijstvu, Pavlica. V nedeljo, dne 16. XII. 1. Mala Polana v Prekmurju, o kmetijstvu, Vojsk. 2. Murski Petrovci, v Prekmurju, Pavlica.

Prosveta.

Simon Jenko: Izbrani spisi za mladino. Priredila Fran Erjavec in Pavel Flere. Z risbami okrasil Franjo Stiplovšek. V Ljubljani 1923. Izdala in založila Učiteljska tiskarna. Strani LII. + 104. Cena eleg. vez. knjigi 28 Din. — Kot sedmi zvezek znane Erjavc Flere zbirke »Slovenski pesniki in pisatelji« je izšel sedanjí znameniti pevec Sorškega polja. Človek bi na prvi pogled mislil, da bo iz spisov tega našega najnežnejšega lirika težko sestaviti primerno antologijo za mladino, a sestavljalec sta pokazala ravno nasprotno. V spise uvaja čitatelja obširni in doslej najpopolnejši Jenkov življenjepis, ki prinaša mnogo, doslej še neznanega gradiva, spisi so pa potem razdeljeni v »Pesmi«, »Pripovedne pesnitve« in »Povesti«, zaključuje pa knjigo zanimiv »Tolmač«. Izbrala sta prireditelja vse najboljše Jenkove stvari, ki so primerne za mladino, tako da je pesnikova slika popolna, če izvzamemo seveda erotično snov, ki ne sodi v mladinsko knjigo. Nedvomno bo po knjigi mladina segla z največjim veseljem, zlasti ker jo je okrasil mladi akademski slikar Fr. Stiplovšek tudi z lepimi ilustracijami. Založništvo opozarja že sedaj tudi na A. M. Slomškove izbrane spise, ki so že v tisku in s čimer bo omogočila čitajoči publiki zopet dostop do tega velikaga preroditelja štajerskih Slovencev, saj so njegova dela že davno izginila z našega knjižnega trga. Pripravljata pa Erjavec in Flere tudi že izbrane spise Janka Kersnika, ki sledi Slomškovi.

Dnevna kronika.

Pogreb Josipa Stritarja. V četrtek 29. tm. se je vršil pogreb nestorja slovenskih pisateljev Josipa Stritarja na pokopališču pri sv. Krištofu. Spreveda se je udeležilo razun zastopnikov oblasti in korporacij, nebrojna množica občinstva. Iz hiš v ulicah, po katerih se je pomikal spreved so vihrale črne zastave, vse žarnice so gorele. Cerkvene obrede je izvršil stolni dekan Nadrah. Nbroj vencev je pričalo, kako spoštovan in upoštevan je bil pokojni. Župani slovenskih mest, med temi tudi celjski, g. dr. Hrašovec, so izkazali zadnjo čast odličnemu možu. Ob grobu se je poslovil od pesnika v vznešenih besedah dvorni svetnik Gangl.

Iz seje proračunskega sveta z dne 21. nov. smo poročali tudi o kritiki obč. odbornika Leskovška o pomanjkljivem nadzorovanju mestnega delavstva. Radi točnosti naših poročil iz obč. sveta radevolje na željo obč. odb. Leskovška konstatiramo, da je kritiziral nerednosti v službovanju nekaterih nameščencev mestne elektrarne, češ da se ne držijo točno delavnih ur in da radi tudi pogledajo v kozarec.

Spomenik kralju Petru v Kranju. V Kranju se je sestavil pripravljalni odbor, ki si je nadel patriotično nalogo, da v nameravanem parku prestolonaslednika postavi prihodnje leto spomenik kralju Osvoboditelju Petru Velikemu. Spomenik se odkrije na izredno slaven način dne 3. avgusta 1924. To bo v Sloveniji prvi spomenik kralju Osvoboditelju.

Imunita ga je oprostila. Maribor 27. novembra. Štefan Dobnik, poslanec samostojne kmečke stranke za ptujski okraj je pri nekem sestanku dne 13. marca tl. rekel Janku Selinšku: »Tale Krušič je prava baraba«. Krušič ga je nato tožil in Dobnik je bil pri okrajnem sodišču v Ptuj res obsojen po § 496 na 300 dinarjev oziroma na 3 dni zapore. Proti tej obsodbi je Dobnik vložil priziv in pri vzklitni razpravi pri okrožnem sodišču v Mariboru dne 27. tm. dokazal, da je bil tisti čas še imun, ker je bil poslanec finančnega odbora in je deloval še 10. maja t. l., tedaj da je bil imun do 31. maja t. l. Njegov zagovornik je tudi dokazal, da je stvar t. j. žalitev tudi že zastarana, čeravno bi ne bil imun. Sodni dvor je dvignil prvotno obsodbo in je izrekel prostorek, ker se je prepiral, da Štefan

Dobnik je bil kot poslanec finančnega odbora res imun.

Vlom v Žalcu. Večkrat so se že izvršile v zadnjem času v Žalcu tatvine in ulomi. Enkrat tatvine koles, v drugič tatvine jestvin, v tretjič pa za spremembo zopet ulom. Leta 1919. so ulomili v trgovino Adalb. Globočnik in odnesli tatovi blaga v vrednosti nad 70.000 K., nadalje so ulomili leta 1921. v trgovini Ivan Vizovišek ter odnesli blaga v vrednosti 180.000 K. V noči od 27. na 28. nov. t. l. pa so ulomili v žalskem trgu s ceste tatovi v drugič v trgovino Adalb. Globočnik — uzmo- viči, ki morajo biti o razmerah v trgovini prav dobro poučeni, ter nabrali v trgovini blaga precejšnje vrednosti, kar se še danes ni moglo ugotoviti. Tatovi so morali imeti veliko časa na razpolago, kljub temu, da je bil trg tudi v tej noči lepo razsvetljen, celo na občini, kjer je policijska stražnica, ki je nasproti imenovane trgovine in od slednje le 10 korakov oddaljena, in je vso noč žarela žarnica, so tatovi takorekoč brezskrbno opravljali tatinsko delo. Kompetentne oblasti prosimo, da napravijo konec tem obupnim varnostnim razmeram v Žalcu.

Naročeno blago neplačano. Jakob in Marija Emeršič, posestnik v Mali Vuzenici sta se nahajala 10. januarja tl. v Ptuj in sta naročila in kupila v prodajalni Schrank za 110 K blaga, katerega pa Emeršič ni plačal. Koncem junija sta dobila opomin, na kar se je Jakob Emeršič podal k Schranku in je trdil, da on ni ničesar naročil in da se zove Fr. Emeršič. Jak. Emeršič je bil obtožen radi goljufije in je bil obsojen tudi pri okrajnem sodišču v Ptuj na deset mesecev zapore. Proti tej obsodbi je je Jakob Emeršič vložil pritožbo, katera je pa bila pri okrožnem sodišču v Mariboru zavrnjena in potrjena je bila prvotna obsodba.

Kako nas spoštujejo. V Grazu v Mariahilferstrasse je posestnik hotela »Roß« Ludvik Kosar iz Celja. Ta ima namreč 3 sinove radi katerih je prodal svoj hotel v Celju ter se preselil s celo svojo družino v Graz, kjer je kupil gori omenjeni hotel. To pa samo zato, da ne bi služili njegovi sinovi v Jugoslaviji. Pa to še ni bilo tako znamenito kakor sledeče: Njegova žena je Ljubljanka, ker se je rodila v Ljubljani, Karlovska cesta št. 11.; nje oče je bil zaveden Slovenec, nje mati je zavedna Slovenka, — ona (Kosarjeva žena) je pa največja nemčurka, in ne samo to, — temveč ona udriha in udriha po Slovencih in po cel J. Jugoslaviji. Proti vsakemu gostu, kdor koli pride k njej se izraža proti Slovincem in proti Jugoslaviji z zelo neokusnimi besedami, ona ponižuje Slovence — ponižuje Jugoslavijo. Slovenci gotovo ne bomo žalovali po njej, če je odpadla, če je zatajila materni jezik, — ali vsekakor je zelo grdo od nje, da se tako — izraža in da tako Slovence in Jugoslavijo zaničuje.

Trafikanti! Upravnik državnih monopolov je izdal naredbo, da morajo prodajalci tobaka do 31. decembra prodati ali prijaviti vse vžigalice tujega izvora. Kdor se tej odredbi ne bo pokoril, mu bo vzeta pravica prodajanja tobaka in bo kaznovan.

Hitler — tat. »Münchener Post« javlja, da so Hitler in njegovi ljudje kradli denar v redakciji lista ter oro-

pali tiskarno za bankovce nad 500 bilijonov mark.

Bolgarski in madžarski fašisti se bratijo. »Die Stunde« poroča, da je prispel v Sofijo 27. tm. vodja probujajočih se Madžarov polkovnik Pronay, ki se je razgovarjal z vodjo makedonstvujuših Todorom Aleksandrovom in večimi ministri. Na banketu je Pronay govoril ter se dotaknil madžarsko-bolgarskega in madžarsko-italijanskega prijateljstva, izrazil je upanje, da ni daleč več trenotek, ko bodo korakali proti skupnemu sovražniku, Jugoslaviji. Pronaya je sprejel tudi kralj Boris v avdijenci.

Otroško okrevališče v Topolšiči. V Topolšiči urejujejo za revne jetične otroke lopo z 20 posteljami, ki bo odprta celo leto. Pet mest bo brezplačnih, pet pa po znižani ceni 10 dinarjev na dan. Otroke bo izbiral ambulatorij Protituberkulozne lige v Mariboru.

Razprava proti Paskijeviču. V Zagrebu sedi te dni na zatožni klopi Paskijevič, mlad morilec nekega krojača in Thierry. Sodna dvorana je zjutraj le slabo razsvetljena, dve namizni svetilki le slabotno razsvetljujejo veliko dvorano. Občinstva ni preveč navzočega, če izvzamemo damski svet. Predsednik sodnega sveta Vajič se drži primerno dostojno, pozna se mu, da obvlada vso stvaritev razprave popolnoma. Obtožencema je govoril: »Lahko lažeta, tudi lahko ne odgovarjata, drago vama je povedati, kar hočeta, nikdo vama tega ne bo branil. Najboljše pa je, če govorita resnico.« Medklice nevprašanih zavrne predsednik z vso energijo. Tudi humorja mu ne manjka: »Mi smo v naši mladosti hodili v cerkev, moderna mladina pa poseča »zemski raj«. Oba obtoženca, Paskijevič in Thierry, se v svojih značajih zelo razlikujeta. Sedeča na zatožni klopi, si kaže druga drugemu hrbet. Paskijevič kaže eleganco, med tem ko Thierry odgovarja zelo neprijazno in odurno. Med publiko se nahaja zelo veliko starejših in mlajših dam in čisto mladih deklic. O poteku razprave bomo še poročali.

H. M. — Al. Peterlin Bätog: Skrivnost mrtveca.

Kriminalna povest.

I.

Po polnoči je že bilo in še je gorela luč v gostilni »Pri rjavem medvedu«, četudi ni bilo v njej nobenega gosta več.

Le gostilničarka, Seljakova mama, je sedela v kotu pri mizi. V rokah je imela časopis, katerega pa je večkrat nervozno odložila na mizo. Večkrat je pogledala proti vratom, kakor bi nekoga pričakovala.

Končno je vstala, odprla vrata in stopila pred hišo. Temno je bilo vser naokrog kakor v rogu, le rdeča svetilka nad vrati je razsvetljevala bližnjo okolico.

Gostilna je stala čisto ob robu mesta. Le par hiš je bilo še v neposredni bližini, za njimi pa so se razprostirali travniki in polja vse tja do velikega gozda.

Tam v daljavi se je nekaj zasvetilo.

»Hvala Bogu!« je zamrmrala gostilničarka, »on je!«

Pričakovala je svojega moža, ki se je bil že zjutraj odpeljal v glavno mesto in bi se bil moral vrniti do devete ure.

Nekak nejasen strah jo je obhajal baš danes, čeprav je vedela, da ni nič nenavadnega, ako se njen mož zakasni par ur.

Luč je prihajala bližje in bližje. Gostilničarka je spoznala v njej vozno svetilko. Toda voz se je premikal le počasi; gostilničarki se je zdela cela večnost.

Naposled je že razločila konja in voz, a čudila se je, ker ni videla nikogar na vozu.

Stekla je prihajajočemu vozu nasproti, pridržala je konja in pogledala na odprt voz.

Zakričala je in se opotekla. V vozu je ležal njen mož. Glavo je imel obvezano z robcem, napojenim s krvjo. Levica moževa je krčevito pritiskala prsi, desnica pa je nalahko držala vajeti.

»Štefan! Za božjo voljo!« je zakričala žena.

On je odprl oči ter ji nemo namignil.

»Ne preglasno!« je zašepetal utrujen. »Ni tako hudo. Pomagaj mi z voza!«

Ona ga je ubogala; svojo desnico je podložila pod njegov hrbet, vzdignila ga z vso močjo in ga obdržala trdno v rokah.

»Da baš Otona ni doma!« je vzdihnila.

Mož je stisnil ustnice.

»Ne govori o njem!« je rekel, »saj bo šlo tudi brez njega!«

Gostilničarka je s težavo privlekla svojega moža v gostilniško sobo ter ga položila na usnjato zofa. Nato je hitela iz sobe, da bi prinesla obveze za njegovo rano na čelu. (Dalje prih.).

Odgovorni urednik: Lic. Edvard Simic. Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju.

Novi

3000

OLIMPIJSKI

Kako se daljopluje!

Zahvaljujete od Vašega postolara strojnjačko pričvrščeno i Vi na čelo nitične cipole nositi brez BERSON-gumskih postolara! Priredili čisto skupne popravke, Vaša ča obuča biti trajna elegantna, očuvati čiste noge od močrine i no čete se amoriti u hodanju.

Stanovanje

s prehrano i šče mlad, soliden in miren uradnik. Pogoji: zračna, svetla in čedna sobica, po možnosti električna razsvetljava. Ponudbe na upravo lista pod: 11223. 2—1

Dobra razsvetljava podpira oko in roko.

OSRAM NITRA

OSRAM NITRA

OSRAM

to znamko mora nositi žarnica

CELJSKA POSOJILNICA

Stanje hranilnih vlog
čez K 70.000.000--

Narodni dom (na oglu v pritličju)

Stanje hranilnih vlog
čez K 70.000.000--

Sprejema hranilne vloge na hranilne knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje od 1. avg. t. l. naprej po 6% brez odpovedi, 6 1/2% do 8%, z odpovedjo, večje stalne naložbe in naložbe denarnih zavodov po dogovoru.

Obavlja vse denarne, kreditne in posojilne transakcije najkulantneje.

Prodaja se

psica

volčje pasme, 5 mesecev stara. Benjamin Ipavčeva ulica 2. 1

Prodaja se skoraj nov šivalni stroj »Singer«, cena Din 1750--; 1/4 gosli, cena Din 300--. Miklavžki hrib pri Celju, vila »Kairo«. 2-1

Išče se

meblovana soba

za samca, višjega uradnika, v sredini mesta. Ponudbe na upravo lista. 3-1

Išče se

neodvisna

gospa ali gospodična

ki bi bila pripravljena sodelovati s kapitalom na izdelovanju perila. Prosilka mora biti večja izdelovanja perila, predpasnikov in drugih ter nadzorovanja izdelave (domačih del). Nudi se popolnoma samostojna, dobičkanosna in varna pozicija. Izčrpljive ponudbe se prosijo pod: »Takojšnji vstop 2.002« na OGLASNI ZAVOD FRAN VORŠIČ, Maribor, Slomškov trg števil 16. 3-1

Oglas.

V pisarni komande mesta v Mariboru vršila se bo dne 5. decembra t. l. ob 11. uri dopoldne po naredbi komandanta dravske divizijske oblasti l. br. 3224 od 18. t. m. komisijaska ofertna licitacija za prodajo Dominikanske kasarne v Ptuj. Pogoji zato dražbo razvidni so vsaki dan med uradnimi urami v pisarni komande mesta v Mariboru.

Pravico za pogajanja pri tej dražbi ima vsakdo, ki ni izključen iz udeležb pri dražbah.

Vsi dražbeniki položijo kavcijo in sicer: naši državljani 5%, inozemci pa 10% od začete svote.

Kavcijo se mora položiti pri blagajni Mariborskega vojnega okruha v Mariboru na dan pred dražbo in s prejetim rezervom o položeni kavciji pride dražbenik na dražbo.

Kavcije vseh dražbenikov se bodo zadržale do odobritve dražbe od pristojne vojaške oblasti, kasneje pa samo kavcija onega dražbenika, s katerim bo zaključena pogodba o prodaji.

Iz pisarne inženirskega oddelka dravske divizijske oblasti. — l. br. 3224

Prevzamem takoj

gostilno

v najem (tudi na deželi). Ponudbe na upravo Nove Dobe po »11.375«. 5-4

Priporoča se Matija Bukočan, brivec, Kralja Petra cesta št. 27. Dijaki, delavci znižane cene, razen sobote in nedelje, na praznik in dan pred praznikom. Pranje glave z Shampooing in z Bay-Rum. V zalogi različna parfumerija.

Jadranska zavarovalna družba

RAVNATELJSTVO V ZAGREBU
Ustanov. l. 1838. Ustanov. l. 1838.

Akcijski kapital znaša Jugo K 300 milijonov. Škod plačanih do leta 1922 nad 13 milijard kron.

Prevzame vse vrste zavarovanja, življenska za dote in rente, zavaruje proti vplomu in tatvini. Sprejema zastopnike in potnike proti dobri plači. Daje pojasnila o pravilnem zavarovanju brezplačno.

Glavni zastop „Jadranske zavarovalne družbe“ v Celju, 6-1 Lava 22.

Prodajo se:

3 obleke srednje velikosti,
1 škornji št. 42,
1 kratek kožuh,
2 zimski suknji,
2 salonski suknji in
1 ženska žamejna jopa. Prodaja se tudi žakel obleka, vse v dobrem stanju. Za ogledati pri Maks Zabukovšek, Cankarjeva ul. Celje.

Oglas.

V pisarni Komande vojnega okruha v Mariboru vršila se bo dne 5. decembra t. l. ob 11. uri dopoldne po naredbi komandanta dravske divizijske oblasti l. br. 3294 od 18. novembra t. l. tretja javna usmena dražba za prodajo barak »Dunaj« v Mariboru.

Pogoji za to dražbo razvidni so vsaki dan med uradnimi urami v pisarni Mariborskega vojnega okruha v Mariboru.

Pravico za pogajanja pri tej dražbi ima vsakdo, ki ni izključen iz udeležb pri dražbah.

Vsi dražbeniki položijo kavcijo in sicer: naši državljani 5%, inozemci pa 10% od začete svote.

Kavcijo se mora položiti pri blagajni Mariborskega vojnega okruha v Mariboru na dan pred dražbo in s prejetim rezervom o položeni kavciji pride dražbenik na dražbo.

Kavcije vseh dražbenikov se bodo zadržale do odobritve dražbe od pristojne vojaške oblasti, kasneje pa samo kavcija onega dražbenika, s katerim bo zaključena pogodba o prodaji.

Iz pisarne inženirskega oddelka dravske divizijske oblasti. — l. br. 3294.

Prodaja se:

ročni voz, pokrita postelj (Tafelberg) in en sod 160 l. Vprašati je Cankarjeva ulica št. 11/II, stan. 7. 1

Sprejemem takoj 16 izvežbanih pletarij za nogavice, jopice, čepice, šerpe i. t. d. in 4 vajeke. Plača najboljša. Zglasiti se pri g. Aleksandru Stibilju. Spodnja Hudina 54, v nedeljo popoldan od 3. do 4. ure.

Primerne službe išče v pokojeni kontrole, bivši trgovski pomočnik, vešč slov., nem. in italij. jezika. Ponudbe na upravo.

Prodaja se dva nova

mlinska tečaja

z vso opremo, na vodni ali električni pogon. Cena nizka. Kje pove Josip Kavčič, Celje, Lava 22. 2-1

Ivan Mastnak

Celje

Kralja Petra cesta 15

24-14

priporoča cenjenim odjemalcem svojo veliko zalogo češkega in angleškega blaga. Debelo sukno za površnike, sakovrstnega sukna za moške in ženske obleke, barhand, cefir, belo platno in vse krojaške potrebščine. Velika zaloga gotovih površnikov (Kaglan, Schliefer, Stutzer), gumi plašče, lepe moderne obleke za gospode in dečke po zelo nizkih cenah.

„LASTNI DOM“ V CELJU

registrovana kreditna in stavbenazadruga z omejeno zavezo

PREŠERNOVA UL. 15

Sprejema hran. vloge in jih obr. po 6 1/2%, to je 6-50 Din od sto. proti odpovedi do 8 Din od sto. Pri večjih naložbah po dogovoru

V veliki izbiri!

Najboljše! Najcenejše!

V veliki izbiri!

Ceško in angleško sukno za moške obleke, površnike, veloure za damske plašče, volнено modno blago, barhente, šifone, cefirje, zimsko in letno perilo, pletene jopice, dežne plašče, nogavice, rokavice, ovratnike, kravate in drugo modno blago kupite po zelo znižani, konkurenčni ceni v manufakturni in modni trgovini

Miloš Pšeničnik

Kralja Petra cesta 5 Celje Kralja Petra cesta 5

Blago prvovrstno!

Cene nizke!

Postrežba solidna!

20-4

Ustanovljena 1864.

Hranilnica mestne občine Celje

Ustanovljena 1864.

52-41

V lastni palači pri kolodvoru.

Stanje hranilnih vlog K 42.000.000.

Vrednost rezervnega zaklada K 8.000.000.

HRANILNE vloge, ki se sprejemajo od usakogar, uživajo najpopolnejšo varnost in ugodno obrestovanje. Pošne položnice strankam brezplačno na razpolago. Rentnino plačuje zavod iz svojega.

SPREJEMA tudi v varno shrambo od strank in sodišč razne vrednostne papirje, vložne knjižice i. t. d. Daje v najem PREDALE v svojih safeblagajnah, tako, da obdrži ključ stranka sama.

OSKRBUJE svojim vložnikom prodajo in nakup vseh vrst vrednostnih papirjev itd. Izvaja za nje tudi inkaso in druga denarna opravila najkulantneje. IZPLAČILA v inozemstvu izredno ugodno in promptno.

Posojila vseh vrst pod najugodnejšimi pogoji. Brezplačna pojasnila in strokovnjaški nasveti v vseh denarnih prasanjih.

NAZNANILO!

Cenj. občinstvu naznanjam, da otvorim s 1. decembrom v PREŠERNOVI ULICI

Narodno kavarno

Za obilen obisk se priporočam

Adolf Mencin,
kavarnar.

Špecerijsko in kolonijalno blago.

PO POŽARU

poškodovana, toda sedaj nanovo dozi-
dana in povečana veletrgovina

Ivan Ravnikar, Celje

postreže svoje cenjene odjemalce točno, solidno in po zmernih cenah, z vsakovrstnim novodošlim blagom.

Lastno sestavljanje
oljnatih barv.

Pridite in prepričajte se!

Pražarna kave

barve, laki, čopiči itd. bencin, mineralna olja
in vrvarski izdelki.

Mlin za dišave (na
električni pogon).

Pozor!

špirit, žganje, rum, likerji.

Pozor!

Pohištvo fino, vsake
vrste, kakor
tudi mrtvaške krste, okna in vrata. Zaloga
velika in bogata. Dobi se vse zgotovljeno
Repič, Polzela

Brivnica Koštomaj razproda
30. raznih damskih kit po znižanih cenah.

**Umetniška
razstava**

v slikarskem atelje-ju
A. SEEBACHER, Gaberje 4.

otvorjena
od 1. XII. — 8. XII. 1923.

Brzo-brzo
na vlak v Celje
v veletrgovino
R. Stermecki,
kjer kupite letos
SUKNO

za moške in volneno za ženske ob-
leke, parhent, belo, pisano in rujavo
platno, kakor tudi vso drugo manu-
fakturno robo po čudovito nizkih
cenah. V lastnem interesu se vsakemu
priporoča, da enkrat poskusi kupiti
v veletrgovini R. Stermecki, Celje.
Trgovci engros - cene.

Pljučne bolezni.

Zdravnik za pljučne bolezni **Dr. Peč-**
nik ordinira vsaki petek v Celju.
Vprašati je v lekarni Marija Pomagaj.
Čitajte njegove 3 knjige o jetiki.

Otvoritev vinske trgovine!

Cenj. občinstvu vljudno naznanjam, da
sem otvoril v Celju, Dečkov trg št. 3

trgovino z vinom

kjer bodem prodajal samo pristna dal-
matinska vina, bela in črna. Se pripo-
roča za obilen obisk **M. S. Radi-**
lovič, vinski trgovec v Celju. 12—5

Razširjajte „Novo Dobo“!

Naznanilo!

Dovoljujem si Vas vljudno opozoriti, da
imam redno v zalogi vse v vojaško opremo
spadajoče predmete. Izdelujejo se vse vrste
uniform, čepic, kakor za vojake, železničarje,
policijo, orožnike, finančne stražnike, poš-
tarje, ognjegasce itd.; istotako vsakovrstne
športne čepice za gospode, dame in otroke,
Velikanska zaloga kožuhovine in kožuho-
vinskih izdelkov. Prevzamem vsa v mojo
stroko spadajoča naročila ter izdelujem ista
točno in po najnižji ceni. Svitke kožuhovine
se prevzamejo v snaženje. kakor tudi vse
vrste kožuhovine čez polejte v shrambo.
Kože vseh vrst se prevzamejo v ustrojenje.
Surove kože kupujem po dnevnici ceni.

M. Frölich,

krznarija in izdelovanje čepic,
12 Celje, Kralja Petra cesta 11. 8

Priporoča

se fotografski in umetno slikarski
atelje za modern portret in industrijo

Avg. ČERNE, Celje
Ljubljanska cesta šte. 10.

Poveča in slika po vsaki sliki in po
naravi v olju, akvarel, pastel, tuš in
krajon. Slika in založi razgledni-
ce od 1000 kom. naprej v eno- in
tribarvnem tisku. Restavrira stare
slike, umetnine za muzeje, galerije,
cerkve, privat, itd. Pridem tudi na dom.
(Za fotografije popust) Slike za legi-
timacije se dobe najhitreje! 13—12
Posebnost A. Černe, patent slikarstvo.
Drž. uradniki imajo znaten popust.

Drago Žabkar

trgovina in agentura z lesom, polj-
skimi pridelki in stavbenim ma-
terijalom ter zastopstvo »OLEUM«
d. z o. z. uvoz ameriških olj

CELJE

Matija Gubčeva ulica št. 2.

Ženska

ročna dela

Največja izbira volne, moderna
predtiskarija, vezenje in pletenje,
gobelin, kelim, križni vbodi,
Smirna - preproge, predloge itd.

Izdeluje

Mica Križanič

ročna dela, predtiskarija

Celje

Vodnikova ul. 7-3